

בית משפט השלום בבת ים

תאד"מ 22-07-29367 בדיה נ' אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אידית קליימן-בלק

תובע:

יאן בדיה ת.ז. XXXXXXXX

-נגד-

נתבעת:

אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד דנה וקנין ואח'

פסק דין

1. לפני תביעה כספית על סך של 30,000 ₪ שהוגשה בהליך של סדר דין מהיר וזאת בהתאם לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק הספאם"). יש לציין כי התביעה הוגשה בראשיתה כתביעה קטנה, אך הועברה לפסים של סדר דין מהיר וזאת בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 30/8/22 ולאחר שהתברר כי זו התביעה הקטנה השישית שהוגשה מטעם התובע בבית המשפט בשנה זו.
2. במסגרת התביעה עותר התובע לפיצוי בגין 26 הודעות ספאם שנשלחו על ידי הנתבעת לכתובת המייל שלו: yanbd3@yahoo.com. אין מחלוקת כי התובע הוא זה שביקש להירשם לרשימת התפוצה ולניוולטר של הנתבעת, דרך כתובת דוא"ל זו מושא התובענה.
3. בסוף הדיון שהתקיים לפניי ביום 15/2/23 הסכימו הצדדים על דחיית התביעה, אך לא הושגה הסכמה בסוגיית ההוצאות, כאשר הנתבעת עומדת על הוצאותיה בגין ניהול ההליך שלטענתה היה הליך סרק בו נקט התובע בחוסר תום לב. בנסיבות אלו, בתום הדיון שהתקיים, שטחו לפניי הצדדים טענותיהם בעניין ההוצאות. כאמור, ומשלא הגיעו הצדדים להסכמות, לא נותר לי אלא להכריע בסוגיה זו.
4. לכאורה, ניתן היה להסתפק בפסק דין של שורה בלבד בסוגיית ההוצאות, הסוגיה היחידה שנותרה על הפרק, הא ותו לאו. ואולם בנסיבות החריגות של המקרה דן אשר דומה כי במעשיו של התובע כפי שיפורט להלן הגדיש את הסאה, מצאתי לנכון לתת ביטוי למורת רוחו

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 22-07-29367 בדיה נ' אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

תיק חיצוני:

של בית המשפט להתנהלות קלוקלת זו מצד התובע, אשר מתייחס לחוק הספאם כקרדום לחפור בו ליצירת עילות תביעה יש מאין, בכך חוטא למטרת החוק ותכליתו ולמעשה הופך את היוצרות כאשר מצרכן מוטרד בשל פרסומות ספאם אותם מעולם לא ביקש לקבל, הפך לצרכן שמטריד את העוסק המפרסם בכך שמרצונו וביוזמתו נרשם לרשימת תפוצה רק כדי להעמיד במבחן את יכול ומהירות ההסרה שלו מהרשימה ואם המפרסם נכשל לשיטת הצרכן, או אז חיש מהר נפתחת לו הדלת, כך לפחות לפי סברתו, להגשת תביעה לפי חוק הספאם במטרה להגיע מבעוד מועד להסכמה על פיצוי, לא מתוך כוונה לנהלה ולהגיע לחקר האמת. על דרך התנהלות זו, לא ניתן לעבור לסדר היום והרי בשל כך היא תקבל ביטוי בתיאור המקרה ובפסיקת ההוצאות כפי שיפורט להלן;

5. בפתח הדברים אציין כי זו התביעה השנייה שהוגשה על ידי התובע כנגד אותה הנתבעת בבית משפט זה בהתאם לחוק הספאם. התביעה הראשונה נדונה והוכרעה בפסק דינו של כב' הרשם הבכיר לכנר ביום 4/7/21 בת"ק 38645-02-21 (להלן: "ההליך הקודם").

6. בכתב התביעה מושא תובענה זו, מציין התובע כי מטרת התביעה דנן היא "לבדוק האם הנתבעת מיישמת את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת" בשים לב לפסיקה שניתנה בהליך הקודם (ראו סעיף 4 לכתב התביעה). לשון אחר, התובע מודה ולא מכחיש כי כל מטרת ההצטרפות לניוזלייטר של הנתבעת נעשה במטרה לבחון האם הנתבעת למדה לקח ושיפרה את דרכיה, לנוכח ההכרעה בהליך הקודם.

7. אם לא די בזאת, הנתבעת צרפה לכתב הגנתה רשימה של חמש כתובות דוא"ל שונות בהן התובע עשה שימוש במועדים שונים כדי להירשם לשירותיה, וזאת במטרה להצביע, כך לשיטתה, על חוסר תום ליבו של התובע אשר מנסה להירשם לרשימת התפוצה שלה כל פעם באמצעות כתובת דוא"ל אחרת, במטרה להכשילה באיתור כתובת המייל והסרתן מרשימת התפוצה.

8. מתעוררת מאליה השאלה: מדוע התובע, אשר לדבריו סובל מהטרדות חוזרות ונשנות מצד הנתבעת בשל משלוח פרסומות ספאם, מצא לנכון להירשם מיוזמתו בשנית לרשימת התפוצה של הנתבעת על ידי רישום לניוזלטר אותה מפיצה ללקוחותיה וזאת לאחר מתן פסק הדין בהליך הקודם, כאשר במסגרת אותו ההליך טען האחרון, כי הנתבעת ממאנת להסירו מרשימת התפוצה שלה ושולחת לו הודעות פרסומיות בניגוד לרצונו! מענה לתהייה זו, ניתן למצוא בדברי התובע בעצמו בפרוטוקול הדיון, שם מציין: "המניע היה לבדוק אותם". בהמשך הגדיל לעשות כאשר טען: "אני עושה שליחות כמו שוטר תנועה שעומד דו"ח".

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 22-07-29367 בדיה נ' אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

תיק חיצוני:

9. בסיכומיו לעניין ההוצאות, שב התובע וטען כי הנו רואה במעשיו "שליחות ציבורית" התואמת את הוראות החוק. לדבריו, גם אם ייקבע שהיה חסר תום לב בשל האופן בו פעל להירשם שוב ושוב לניוזלייטר של הנתבעת רק כדי לבקש הסרה ולבחון האם בקשתו מיושמת, הדבר עדיין אינו מאיין את עילת תביעתו ואת זכאותו לפיצוי על פי חוק הספאם, אלא עלול לכל הפחות להפחית את סכום הפיצוי לו זכאי כדן, כך לשיטתו. עוד טוען התובע, כי לא יכול היה לדעת עד למועד הדיון כי בית המשפט אינו רואה "בעין יפה" כדבריו, התנהלות זו ולא סבר עד כה כי פעל שלא כשורה.

10. עם כל הכבוד לטענות אלו של התובע, אינני שותפה להן ובנסיבות תיק זה לא אוכל לקבלן, ואסביר טעמיי:

11. **ראשית**, בהחלטה של מותב זה מיום 30/8/22, במסגרתה הועברה התביעה לפסים של סדר דין מהיר, הביע בית המשפט, בשים לב לשלב המקדמי ובוהירות המתבקשת, תמיחתו ופליאתו הרבה על פועלו של התובע הנרשם לרשימת התפוצה של הנתבעת פעם נוספת לאחר מתן פסק הדין בהליך הקודם בעניינו, רק כדי להזדרז ולהסיר את עצמו ואולם הפעם מגדיל לעשות עת נרשם באמצעות כתובת דוא"ל אחרת. בית המשפט ציין בעניין זה ברחל בתך הקטנה, כי ככל שיתברר שאלו הם פני הדברים, אזי שיש לראות בהתנהלות זו חוסר תום לב שהנו עקרון יסוד החולש על כל ההליכים המשפטיים, כאשר התנהלות זו אף אינה עולה בקנה אחד עם הרציונל העומד בבסיסו של חוק הספאם.

12. מכאן, שאין בידי לקבל את טענתו של התובע לפיה שמע את עמדתו של בית המשפט בעניין זה בפעם הראשונה רק במעמד הדיון ועל כן מבקש שיימחל לו. במקרה זה- מודה ועוזב- לא ירוחם לפחות לא באופן מלא הן לנוכח עזות המצח בו נגועה כל התביעה דן מתחילתה ועד סופה והן בשל המניע האמיתי העומד מאחוריה ואולם בעיקר של ההטרחה המיותרת של כל הגורמים המעורבים בדבר: הנתבעת ומערכת בתי המשפט. הגיעה העת לתת ביטוי ליצירת הליכי סרק יש מאין רק למען השגת פיצוי לו לא זכאי התובע, תוך הפעלת כלל המערך וגזילת זמן שיפוטי, משאב יקר ערך לכל הדעות שגם כך נמצא בחוסר וחסך מתמיד.

13. טוב היה עושה התובע, אילו היה "מבין את הרמז" שהיה גלום באותה החלטה מקדמית ומבקש כבר אז למשוך תביעתו ומונע את הוצאות המשפט ההולכים ונערמים בשל ניהול ההליך. התובע ורק התובע לבדו הוא יוזם ההליך והוא מי שבחר לגרור את הנתבעת להליך סרק זה ולא להיפך כפי שהתובע הרהיב עוז עת האשים בקיום ההליך את הנתבעת, עת בחרה להתגונן באמצעות שכירת משרד עורכי דין חלף הגעה עימו לפשרה באמצעות תשלום כסף. עם כל הכבוד, טענה זו מוטב שלא הייתה נשמעת כלל.

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 22-07-29367 בדיה נ' אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

תיק חיצוני:

14. **שנית**, הנתבעת הציגה בכתב ההגנה טבלה ובה רשימה של חמש כתובות דוא"ל שונות בהן התובע עשה שימוש כדי להירשם לרשימת התפוצה שלה. התובע מודה כי מרבית תיבות הדוא"ל המפורטות שם הן אכן שלו, עת לדבריו: "אין איסור לפתוח הרבה כתובות". עוד טוען התובע בעניין זה: "אני לא זוכר שנרשמתי, אני לא יכול לזכור שנרשמתי בכלל. אולי צורפתי שלא ביוזמתי...לא זכור לי שנרשמתי בכתובות האלה, רק מהכתובת האחרונה שמופיעה בטבלה" מושא התביעה.

15. דברים אלו של התובע חוטאים לאמת וזאת בלשון המעטה. כתובת המייל הראשונה המופיעה בטבלה (mailluser3@gmail.com) הנה אחת מכתובות המייל בגינה הוגשה התביעה הקודמת, כאשר חרף הכחשת התובע בדבר רישומו לרשימת התפוצה של הנתבעת, בית המשפט קבע כממצא פוזיטיבי, כי התובע נרשם ביוזמתו לרשימת התפוצה של הנתבעת דרך כתובת מייל זו וכתובת דוא"ל אחרת שאינה נמנית ברשימה שהציגה הנתבעת. (ראו סעיף 11 לפסק הדין של ההליך הקודם). אם לא די בכך, מעיון בעמ' 82 לכתב ההגנה עולה כי התובע אף פנה לנתבעת דרך כתובת דוא"ל נוספת שלא מופיעה בטבלה (נספח 1), ומכאן שהתובע התקשר עם הנתבעת באמצעות לא פחות **משבע(!) כתובות דוא"ל שונות**.

16. **שלישית**, הנתבעת צירפה לכתב ההגנה ראיות בדבר הרשמתו של התובע לשירותיה דרך כל אחת מכתובות המייל המפורטות. (נספח 1 ו-5 בכתב ההגנה). אינני מקבלת היתממות זו של התובע בדיון לפיה אין כל איסור בפתיחת מספר רב של כתובות דוא"ל, כאשר הוכח לפניי כי התובע נרשם בצורה מכוונת לנתבעת דרך כתובות מייל שונות. ולשם מה? על מנת לשמש כ"שוטר" הבוחן את דרכיה של הנתבעת בהיותו "בשליחות ציבורית". העובדה כי התובע מינה את עצמו מטעם עצמו, אינה מסמיכה אותו לשמש כרגולטור על ביצוע ויישום חוק הספאם. התובע לא הוסמך ולא נשלח על ידי אף גורם ציבורי לבדוק את דרך התנהלות הנתבעת, אין זה בסמכותו ולא מתפקידו וממילא לא לשם כך נועד חוק הספאם ולא לשם כך נועדה הפלטפורמה של ניהול הליך משפטי בין כתלי בית המשפט אשר עלויות בציודו. התנהלות זאת של התובע אין בידי לקבל, ויש לראותה כחוסר תום לב ושימוש לרעה בהליכי משפט, קל וחומר לאחר שכבר ניהל הליך משפטי כנגד אותה נתבעת במטרה להסירו מרשימת תפוצתה.

17. מיותר לציין כי התנהלות זאת, לא זו בלבד שאינה מתיישבת עם הרציונל העומד בבסיסו של חוק הספאם הנועד להרתיע חברות מסחריות מלשלוח הודעות פרסומיות/מייליים לאזרחים מבלי שבקשו זאת, אלא שהיא חוטאת לאותו רציונל. דומה כי בנסיבות דנן, התהפכו היוצרות והתובע הוא זה המטריד את הנתבעת ב"תקווה" שתפספס את אחת מהודעות ההסרה שהגיש

בית משפט השלום בבתי ים

תאד"מ 22-07-29367 בדיה נ' אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

תיק חיצוני:

דרך אחת מכתובות המייל הרבות אותן מחזיק באמתחתו, וכך יהא באפשרותו להגיש תביעה. לא ניתן להתעלם מהרושם כי התובע מצא לעצמו דרך נוחה לייצר עליות תביעה יש מאין כנגד הנתבעת תוך ניצול ציני של חוק הספאם למטרותיו. התנהלות זאת של התובע יש להוקיע מכל וכול.

18. חוסר תום ליבו של התובע עולה גם בדרך בה נקט עת ביקש להסיר את שמו מתפוצת הנתבעת. כפי העולה מנספחי כתב ההגנה, התובע הגיש בצורה מכוונת בקשות להסירו דרך כתובות מייל של הנתבעת שאינן משמשות למטרה זו, כאשר הנתבעת צרפה לכתב ההגנה התכתבות ענפה שנערכה בין התובע לנציגי הנתבעת המדריכים אותו בצורה מנומסת, סבלנית ואדיבה כיצד עליו לפעול לצורך הסרתו מרשימת התפוצה. במענה לאחת ההתכתבויות עונה התובע לנציגת הנתבעת: "טיפשה/טיפש שכמוך/תך". (עמ' 82 לכתב ההגנה). בעניין זה יש לציין ולהדגיש כי הנתבעת אפשרה לתובע להסיר את כתובתו מרשימת התפוצה בלחיצה פשוטה על כפתור "הסר" בתחתית ההודעה הפרסומית, אך התובע, בחר משיקוליו הוא, שלא לעשות זאת אלא התעקש כי ההסרה תיעדה דווקא מאותה כתובת דוא"ל ממנה נשלח דבר הפרסום, ביודעו שהיא אינה משמשת ככתובת פעילה שמאחוריה עומד נציג שירות בשר ודם, אלא שולחת הודעות בתפוצה אוטומטית ללקוחותיה הרשומים.

19. התובע טען בעניין זה במעמד הדיון כי: "אני מעולם לא לוחץ על הסר, אולי מישהו אצלם בחברה עשה הסרה". עם זאת, הנתבעת צרפה לכתב ההגנה שתי בדיקות חיצוניות שבוצעו מטעמה על ידי חברת "שמיר מערכות" המעידות על ההיפך הגמור וכי לפחות בשני מקרים התובע לחץ על לחצן "הסר" במטרה להסיר את שמו מרשימת התפוצה שלה. (נספח 10 בכתב ההגנה). דברים אלו מהווים דוגמה נוספת לחוסר תום ליבו של התובע, כפי שמיצינו לעיל.

20. בעניין זה כבר נקבע בפסיקה של בית המשפט העליון, כי גם דרך שליחת הודעת הסירוב/הסרה מרשימת התפוצה צריכה להיעשות בתום לב, וסירוב דווקני ללחוץ על כפתור "הסר" יכול שיהווה חוסר תום לב. (ראו רע"א 4704/20 יונתן בן-עמי נ' FACEBOOK IRELAND LTD (9/2/21). מצאתי אף להפנות בעניין זה לע"א (מחוזי-ת"א) 16429-01-22 אוריאל רז המאושר נ' נדב (אחינדב) דהן (22/11/22) שם קבע בית המשפט המחוזי בימים אלו ממש, כי חוסר תום ליבו של בעל דין בהגשת תביעת ספאם מצדיק, בנסיבות מסוימות, היעדר פיצוי כלל, אף אם הוכיח את עילת התביעה.

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 22-07-29367 בדיה נ' אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

תיק חיצוני:

סוף דבר

21. במקרה הנדון, אנו עדים לסיטואציה בה מתהפכים יחסי הכוחות המובנים בחוק הספאם עת הצרכן נחשב "לצד החלש" ובית העסק או המפרסם נחשב "לצד החזק" הדורסני המלעיט את הצרכן האומלל באינספור הודעות ספאם שמעולם לא ביקש לקבל לידיעתו. במקרה דנן, מדובר בצרכן המנצל את היותו "צד חלש" כביכול לייצור עילת תביעה בצורה מלאכותית יש מאין, לאחר שבהליך קודם כבר הבהיר שאינו מעוניין להיות חבר ברשימת התפוצה של הנתבעת. חוק הספאם נועד לשמש כלי שרת בידי צרכן לקבל פיצוי על הטרדה בשל משלוח והצפה בדברי פרסומת אותם לא ביקש. מטרת החוק אינה להכשיר את הצרכן להיות משטרת דואר הספאם" או לעסוק באכיפה מטעם עצמו או לוודא הפנמה של החוק בצורת הרשמה מגמתית לרשימת תפוצה באצטלא שהינו מבקש להימנות מבין לקוחותיו של בית העסק, רק כדי לבדוק אם הנתבעת מסירה אותו ממספר כתובות דוא"ל בהתאם לחוק ברגע שמבקש זאת. הנחת המוצא הגלומה בחוק הספאם היא כי מי שנרשם ביוזעין ומרצון לרשימת תפוצה, או מועדון חברים, או נויזלייטר של העוסק המפרסם, עושה זאת בשביל המטרה לשמה הדבר נועד קרי: קבלת עדכונים ודברי פרסומת ולא כדי לבחון את דרכיו של העוסק כשוטר תנועה המחלק דוחות, על מנת לנגח את בית העסק במטרה להכשילו.

22. לאור כל האמור לעיל, מצאתי טעם רב בטענות הנתבעת כלפי התובע שעלו הן בבקשה לסילוק על הסף שהגישה בראשית ההליך, והן בכתב ההגנה בכל הקשור לחוסר תום ליבו בניהול ההליך כנגדה. עסקינן בהליך סרק שהוגש כנגד הנתבעת, שלא היה כל מקום להגישו, בוודאי לאחר ההליך הקודם שהתנהל בין הצדדים. התנהלות מעין זו של התובע לא יכולה להיות חפה מהשלכות הן בחזית שבין התובע לנתבעת והן מבחינה מערכתית, קרי, בזבוז זמן שיפוטי יקר ערך. כאמור, התנהלות זו של התובע גבתה מחיר מבחינה מערכתית הן בשל הצורך בכתבי החלטה מנומקת בבקשה לסילוק על הסף שהגישה הנתבעת בפתיחת ההליך והן הצורך בניהול ההליך עד כה, שמיעת סיכומים בסוגיית ההוצאות והצורך במתן החלטה זו שאמירה בצידה.

23. אשר לסכום ההוצאות - הנתבעת שכרה שירותיו של משרד עורכי דין, והגישה כתב ההגנה. למועד הדיון אף התייצב מר אהוד אבירן, סמנכ"ל הכספים אצל הנתבעת. הנתבעות עותרת בסיכומיה לפסיקת הוצאות בסכום שלא יפחת מ- 10,000 ₪ העולה בקנה אחד עם שכ"ט עו"ד ששולם בהליך. מנגד, טוען התובע כי ההוצאות צריכות להיות מינימליות וסמליות, כאשר לטענתו הוכיח תביעתו ובשים לב להסכמתו "לרדת מהתביעה" ולהסכים לדחייתה, הסכמה שכאמור באה מאוחר מידי ולאחר שהצטברו ונערמו ההוצאות בשל ניהול ההליך.

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 22-07-29367 בדיה נ' אייץ' אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ

תיק חיצוני:

24. לאחר ששקלתי את השיקולים הצריכים לעניין, מצאתי לפסוק לחובת התובע הוצאות בסך של 8,000 ₪ שישולמו ישירות לידי הנתבעת.

25. נכון וראוי היה לפסוק לחובת התובע גם הוצאות לטובת אוצר המדינה בשל השחתת זמן שיפוטי ושימוש לרעה בהליכי משפט. עם זאת, ומאחר והתובע הסכים לדחיית התביעה, וציין כי הפנים את מעשיו ואף הבטיח קבל עם ועדה להימנע מהם בעתיד, אמנע מעשות כן.

26. סכום פסק הדין ישולם לנתבעת על ידי התובע תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן, יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום ועד מועד התשלום בפועל.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור התיק ברישומיה.

1
2
3
4
5

ניתן היום, ה' אדר תשפ"ג, 26 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

אידית קליימן-בלק, שופטת

6
7